

จากวิสัยทัศน์ 2570...สู่แผนฯ 11

ดร.อำพน กิตติอำพน

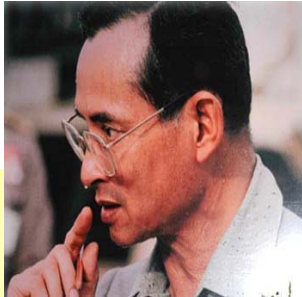
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากวิสัยทัศน์ 2570...สู่แผนฯ 11

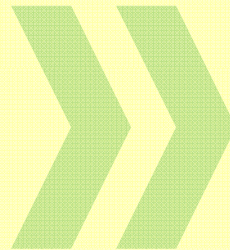
จากจุดเริ่มต้น..... สู่แผนฯ 11

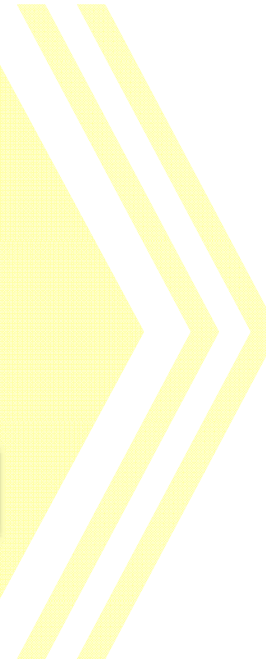
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนฯ 10

วิสัยทัศน์ฯ 2570

แผนฯ 11

บริบทใหม่ของโลกกับการปรับตัวของประเทศไทย

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

1. การพัฒนาคุณภาพคน
2. การสร้างเข้มแข็งของชุมชน
3. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
4. การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ
5. การเสริมสร้างธรรมาภิบาล

วิกฤตเศรษฐกิจโลก

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกใน 20 ปี ข้างหน้า

1. การรวมตัวกันทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
2. เศรษฐกิจโลกจะเปลี่ยนศูนย์กลางอำนาจมาอยู่ที่ประเทศแถบเอเชียมากขึ้น
3. การเปลี่ยนแปลงด้านการเงินโลก
4. ประชากรสูงอายุ
5. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับการดำรงชีวิตของมนุษย์
6. ปัญหาด้านพลังงาน
7. ปัญหามลพิษจากภาวะโลกร้อน

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของโลกในระยะปานกลางมีแนวโน้มที่จะอยู่ในระดับต่ำ
2. การปรับตัวของตลาดการเงินในลักษณะ Multiple financial nodes และระบบการกำกับดูแลสถาบันการเงินเข้มงวดมากขึ้น
3. การขาดแคลนน้ำและพื้นที่การเกษตร
4. การว่างงานและสังคมผู้สูงอายุ
5. ภาวะโลกร้อน
6. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
7. แนวคิด Sustainable capitalism and CSR
8. การค้าและความร่วมมือในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น
9. ภูมิภาคเอเชียเพิ่มบทบาทบนเวทีการเมืองโลก

ความเสี่ยงใหม่หลัง
วิกฤตเศรษฐกิจโลก

2550 2552 2554 2556 2558 2560 2562 2564 2566 2568 2570

ความท้าทายและโอกาสของเศรษฐกิจไทย

ระยะสั้น : รักษาอัตราการขยายตัวและลดความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก

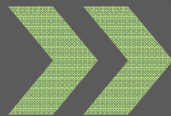
ระยะยาว : ปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง

เศรษฐกิจ/การเงินโลก

- ขยายตลาดและสร้างความร่วมมือในภูมิภาค
- พัฒนาและปรับโครงสร้างภาคการผลิต

อาหาร พลังงานและสิ่งแวดล้อมโลก

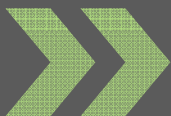
- สร้างความได้เปรียบด้านฐานการผลิตภาคการเกษตร
- พัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร และอาหาร
- การพัฒนาพลังงานทดแทน

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

- Green Job / Green Growth / Green Economy

สังคมผู้สูงอายุ

- ขยายภาคธุรกิจบริการดูแลผู้สูงอายุ
- การแพทย์และสุขภาพ และ Long stay tourisms

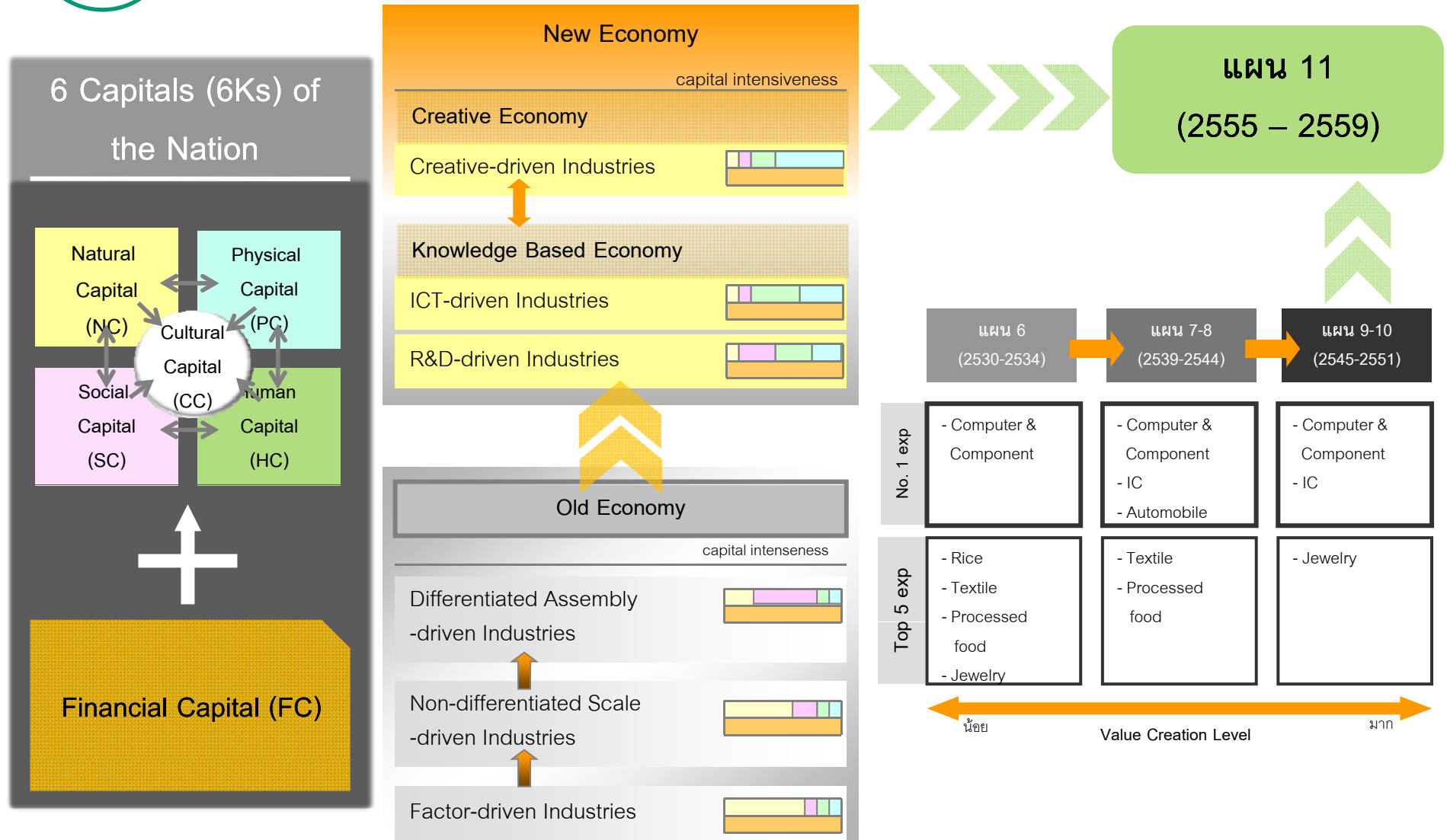
ความร่วมมือประเทศเพื่อนบ้าน / ภูมิภาค

- ส่งเสริมความร่วมมือทางการผลิต / การค้า / การลงทุน
- พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
- สร้างความร่วมมือเพื่อลดความเสี่ยงทางการเงิน

การเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจยุคเก่าสู่เศรษฐกิจยุคใหม่

นิยาม ความหมายและขอบเขตเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไทย

“เศรษฐกิจสร้างสรรค์” คือ แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม (Culture) การสั่งสมความรู้ของสังคม (Wisdom) และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ (Technology and Innovation)

ขอบเขตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในประเทศไทย

สศช. ได้จัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยยึดรูปแบบของ UNCTAD เป็นกรอบ และปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมตามรูปแบบของ UNESCO ทั้งนี้เป็นการกำหนดกรอบโดยกว้างเพื่อประโยชน์ในการวัดขนาดทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ของไทย และสะท้อนถึงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มหลักและ 15 สาขาย่อย

มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Heritage or Cultural/biodiversity-based Heritage)

- งานฝีมือและหัตถกรรม
- อาหารไทย
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ความหลากหลายทางชีวภาพ
- การแพทย์แผนไทย

ศิลปะ (Arts)

- ศิลปะการแสดง
- ทัศนศิลป์

สื่อ (Media)

- ภาพยนตร์และวีดิทัศน์
- การพิมพ์
- การกระจายเสียง
- ดนตรี

งานสร้างสรรค์และออกแบบ (Functional Creation)

- การออกแบบ
- แฟชั่น
- สถาปัตยกรรม
- การโฆษณา
- ซอฟต์แวร์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้
2. กำหนดนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศให้ชัดเจนและบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงาน
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายในประเทศ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารและคมนาคม การส่งเสริมการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การจัดหาแหล่งเงินทุน การพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การพัฒนาการตลาดให้ทันต่อคู่แข่งชั้นและการเปลี่ยนแปลงของโลก
4. ให้คุณค่าต่อทรัพย์สินทางปัญญาจากความคิดสร้างสรรค์ โดยมีกฎหมาย และกฎระเบียบที่ช่วยในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือความคิดเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุน
5. ขับเคลื่อนและสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการ และพัฒนาบุคลากรวิชาชีพเชิงสร้างสรรค์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด
6. ศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และทุนวัฒนธรรม
7. ติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
8. ปรับโครงสร้างการผลิตและบริการของประเทศอย่างต่อเนื่อง ให้มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Creative and Green Economy)
9. พัฒนาสถาบันและบูรณาการบทบาทของสถาบันที่เกี่ยวข้อง ให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ผลกระทบจากภาวะโลกร้อนต่อประเทศไทย

ทรัพยากรธรรมชาติ

- เกิดไฟป่าถี่และรุนแรงมากขึ้น
- สูญเสียระบบนิเวศชายฝั่ง/บนบก
- ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง
- ภัยพิบัติ น้ำท่วม-ภัยแล้งถี่และรุนแรงมากขึ้น

เศรษฐกิจ

- ผลผลิตภาคเกษตร ปศุสัตว์ ประมงลดลง
- ต้นทุนภาคการผลิตเพิ่มขึ้น
- มาตรการการค้าและสิ่งแวดล้อมเข้มข้นขึ้น
- แหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานเสียหาย

กายภาพ

- ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น
- อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น
- ปริมาณน้ำฝนมีความผันผวน
- เกิดการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรงมากขึ้น

สังคม

- เกิดการย้ายถิ่นและเปลี่ยนอาชีพเพิ่มขึ้น
- สุขภาพอนามัยเสี่ยงต่อความเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น (แมลงพาหะโรคฟักตัวเร็วขึ้น เอื้อต่อการแพร่ระบาดของโรค)

SOS

SOS

โอกาสบนวิกฤตของประเทศไทย

สถานการณ์ที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของรากฐานสังคมไทย

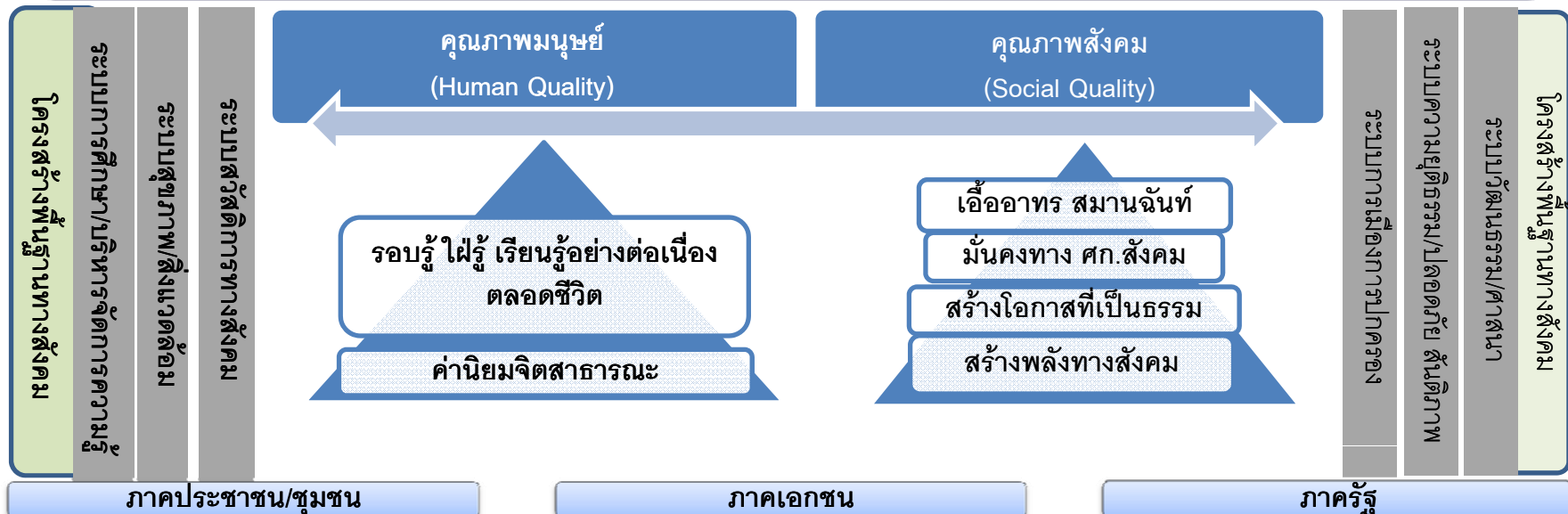
สถาปัตยกรรมทางสังคม (Social Architecture)

สังคมมีคุณภาพ ภูมิคุ้มกันแข็งแกร่ง

เศรษฐกิจมีคั่ง มั่นคง และยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมดี

ทุนทางสังคม / ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / ทุนทางเศรษฐกิจ

พัฒนาทุนมนุษย์ เรียนรู้ศาสตร์วิทยาการ ควบคู่กับสร้างจิต
สาธารณะ/กระบวนการ พัฒนาที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางด้วย
การสนับสนุนจากทุกส่วน

ปรับโครงสร้างสังคมให้มีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันแข็งแกร่งนำปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงมาประยุกต์ใช้ พัฒนาสังคมที่ฐานราก ท้องถิ่น/ชุมชนเข้มแข็งจัดการ
ตนเองได้ดี ออกแบบสังคมคุณภาพ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สัญญาประชาคมใหม่: พลังขับเคลื่อนสังคมสู่ความสมดุล

»»» วิสัยทัศน์ 2570 »»»

ไทยท่ามกลางวิกฤต

1. โครงสร้างไม่สมดุล
 - ช่องว่างรายได้สูง
 - ทรัพยากรเสื่อมโทรม
 - ครอบครัวยุคใหม่
 - กระแสวัตถุนิยม
2. บริบทการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนกระทบต่อไทย
3. ความขัดแย้งภายในรุนแรงขึ้น
 - ด้านการเมือง
 - 3 จังหวัดภาคใต้

สัญญาประชาคม

คือ ค่านิยมที่ประชาชนตกลงร่วมกันด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและใช้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกันในสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ปลอดภัยและมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

»»» “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” »»»

ความสงบสุขและความเสี่ยงของประเทศ

1

อันดับความสงบสุขปี 50 และ 51 อยู่ที่ 105 และ 118 โดยในกลุ่มอาเซียนต่ำสุดเป็นอันดับ 2 รองจากพม่า

2

ความอยู่เย็นเป็นสุขด้านประชาธิปไตย/ธรรมาภิบาลอยู่ในระดับ “เร่งแก้ไข”

3

คะแนนการบริหารจัดการที่ดีของไทยลดต่ำลง

ความขัดแย้งทางการเมือง

ผลประโยชน์ส่วนตัว/พวกพ้อง
การทุจริตเชิงนโยบาย

การแบ่งฝักฝ่าย โดยยึดความ
เป็นพวกพ้อง

ไม่เคารพระเบียบ กฎเกณฑ์
กติกาของสังคม

การแก้ปัญหาไม่ยึดหลักสันติวิธี
อย่างแท้จริง

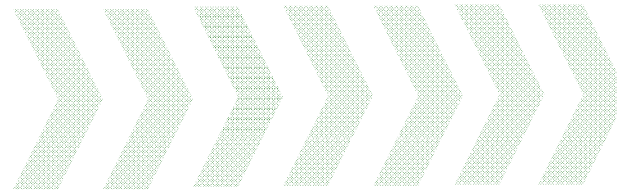
ความขัดแย้งใน 3 จว. ได้

เจ้าหน้าที่รัฐไม่เข้าใจอัตลักษณ์

การปฏิบัติที่ไม่เคารพศักดิ์ศรี
ความเป็นคน

ทิศทางการพัฒนา"ทุนนิยม"
ทำลายวิถีชีวิตชุมชน

ขาดโอกาสทางเลือกในการ
ประกอบอาชีพ

Conduct

“สัญญาประชาคมใหม่”

รากฐานใหม่เพื่อแก้ไขวิกฤติ

กรอบแนวคิด

เน้นกระบวนการ ยึดประชาชนและพื้นที่เป็นตัว
ตั้ง มีลักษณะเป็นพลวัตร

เป้าประสงค์

- สังคมมีค่านิยมร่วม ในเรื่องวัฒนธรรม
ประชาธิปไตยและวัฒนธรรม
ธรรมาภิบาล
- ภาคีร่วมกันขับเคลื่อน “สัญญาประชาคมใหม่”
บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุก
ระดับ เป็นขั้นเป็นตอน ทุกพื้นที่

ทิศทางการพัฒนา

- ปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ ยึดประชาชนเป็น
ศูนย์กลาง
- สร้างค่านิยมร่วม ที่ยึดมั่นในความดี ความ
สุจริต และความรับผิดชอบต่อสังคม
- พัฒนาระบบการสัญญาประชาคม โดยสร้าง
ความคิดร่วมให้เกิดการยอมรับ และปฏิบัติใน
ทุกระดับ/พื้นที่
- สร้างโครงสร้าง กลไก การบริหารจัดการทุก
ภาคส่วนให้มีธรรมาภิบาล
- ขับเคลื่อน/วางระบบการติดตามประเมินผล ใน
ทุกระดับ

ขอบคุณ